

Markó Béla

Bizonyíték

*Michelangelo: Pietà, 1499,
márvány, magassága 174 cm,
alapja 195 cm, Vatikán, Róma*

Egy aggastyánt tart ölben Mária,
és úgy ringatja, mintha gyermek lenne,
sőt csecsemő, hogy hátha mennybe menne
rögtön, nem kellene bejárnia

ismét a poklot, s éppen emiatt
gyötri később magát, mivel hiába
rótt újabb s újabb szenvedést fiára
a fennvaló, hogy nem neked fiad

csupán, de nekem is, hitetlen asszony,
ha kell, hát lássuk, hogy kié, válasszon
mégis közöttünk ilyen öregem,

s ülhet mostantól mellettem az égben,
mert akár egy rossz bűnügyi regényben,
csillog a DNS a szögeken.

Bűnhődés

*Hieronymus Bosch: A töviskoronázás,
1490–1500, olaj, tölgyfa tábla, 73,8 x 59 cm,
National Gallery, London*

Sejtik, hogy én ítéltem őket el,
nem ők teszik vállamra a keresztet,
de köztük van, aki majd fölemel,
s az is, aki az élettelen testet

magához öleli egy pillanatra,
mert most lettem csak élő Istene
még Pilátusnak is, hiszen tagadja
talán, de már a lélek nincs vele,

csak testek vannak mind-mind körülöttem,
a lelkük én leszek, s mind egyszülöttem
a sokaság, hogyha külön ragyog,

mi együtt volt, és önmagához
imádkozik, aki az Úrnak áldoz,
s esélyem sincs megtudni, ki vagyok.

Gyanú

*Pierre Auguste Renoir: Zongorázó lányok,
1892, olaj, vászon, 116×90 cm,
Musée d'Orsay, Párizs*

Próbálgatják a zenét, mintha csak
egy szoknyát vagy nyakláncot, boldogan,
mert nem számít, hogy éppen most hogyan
adják elő, csak múló pillanat,

s előbb-utóbb úgyis felejthető,
hiszen csupán az írott hangjegyek
maradnak, minden más tovalebeg,
aztán eltűnik, nyilván ez sem ő,

legfennebb romló másolat, vagyis
a kotta a valódi, s mind hamis,
ami belőle lesz, fel-felnevet

mindkettő, s hagynak egy-egy szünetet,
hogy zongoralecke a test, pedig
ha megszólalt, nem ismételtetik.